

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/73/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201425
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201425.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: MAC TV, s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/36/2011 zo dňa 12. apríla 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/156/2011-31 zo dňa 18. októbra 2013 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/156/2011-46 zo dňa 07. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/156/2011-31 zo dňa 18. októbra 2013 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/156/2011-46 zo dňa 07. novembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením, krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/36/2011 zo dňa 12.04.2011, ktorým bola žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) uložená sankcia - upozornenie na porušenia zákona za to, že (výrok I.) porušil povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 29.09.2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. a 21:00 hod. - 22:00 hod. odvysielal reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút a za to, že (výrok II.) na televíznej programovej službe JOJ dňa 29.09.2010 odvysielal pred programom Panelák o cca 20:17 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť RAJO a.s. a Orange Slovensko, a.s., po programe Panelák o cca 21:17 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť RAJO a.s. a Orange Slovensko, a.s., pred a po programe Najlepšie počasie o cca 20:07 hod. a cca 20:13 hod.

komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Kofola, a.s., ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a dňa 29.09.2010 o cca 20:00 hod. a cca 20:05 hod., 01.10.2010 o cca 19:58 hod. a cca 20:03 hod., 02.10.2010 o cca 20:00 hod. a cca. 20:11 hod a 03.10.2010 o cca 19:58 hod. a cca. 20:06 hod. pred a po programe Šport komunikát označujúci za sponzora programu internetovú televíziu huste.tv, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami od týchto programov, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznatelného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že odvysielané sponzorské odkazy mohli ovplyvniť spotrebiteľské rozhodnutie a naplnili tak charakteristiku reklamy. Žalovaný správny orgán sa dostatočným spôsobom a v súlade so zákonom vysporiadal s výkladom pojmov „reklama“ a „sponzorský odkaz“, keď v rozhodnutí uviedol, že sponzorský odkaz má obsahovať informácie o skutočnosti, že daný program je sponzorovaný a tiež, kto je jeho sponzorom, avšak bez uvedenia akýchkoľvek špecifických propagačných prvkov, ktoré by vyzdvihovali kvalitatívne vlastnosti sponzora alebo jeho produktov. Uvedením takýchto prvkov by sa sponzorský odkaz stal zároveň reklamou a akceptovaním reklamných obsahov v rámci vysielania sponzorských odkazov by dochádzalo k obchádzaniu prísnejších pravidiel pre reklamu. Súd prvého stupňa uviedol, že z výroku napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, aký skutok je žalobcovi kladený za vinu, t.j. porušenia akého zákonného ustanovenia sa dopustil, je zrejmé kedy, na akom mieste a akým spôsobom k porušeniu došlo, pričom spôsob porušenia zákona je náležite popísaný a rozvedený v odôvodnení rozhodnutia a výrok spolu s odôvodnením tak predstavujú jeden logický celok. Žalovaný z dôvodu hospodárnosti tri začaté samostatné správne konania v obdobnej veci, týkajúce sa problematiky sponzorských odkazov a z dôvodu jednotného právneho posúdenia prejednal na jednom ústnom pojednávaní, kde mal žalobca možnosť vyjadriť sa k jednotlivým skutkom a následne žalovaný vydal jedno spoločné rozhodnutie vo všetkých správnych konaniach. Konanie tak prebiehalo hospodárne, bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb a bolo tak zabezpečené aj to, aby v podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a zrušil rozhodnutie žalovaného č. RL/36/2011 zo dňa 12.04.2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 713,42 €.

V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že v podanej žalobe namieta, že výrok napadnutého rozhodnutia Rady je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, pričom súd prvého stupňa sa podľa jeho názoru s touto námietkou nevysporiadal. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6Sžo/31/2011, 5SŽ/17/2011, 5SŽ/21/2011, 5SŽ/22/2011, 5SŽ/23/2011, pričom v prejednávanej veci došlo k porušeniu zásady právnej istoty, keďže krajský súd v prejednávanej veci rozhodol odlišným spôsobom, ako v uvedených rozhodnutiach najvyššieho súdu. Podľa názoru žalobcu je výrok napadnutého rozhodnutia Rady formulovaný nedostatočne a v rozpore s trestnoprávnymi princípmi aplikovateľnými na správne trestanie a v rozpore s konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu, keďže neobsahuje jednu z podstatných náležitostí správneho rozhodnutia - spôsob spáchania (popis skutku) a zároveň je vnútorne rozporný. Vo výroku absentuje spôsob porušenia povinnosti a vymedzenie spôsobu spáchania v odôvodnení nesmie nahrádzať jeho absenciu vo výroku. Podľa názoru žalobcu je spôsob spáchania skutku vo vzťahu k výroku I., ako aj k výroku II. vymedzený nedostatočne a nezrozumiteľne. Žalobca poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6Sžo/61/2011 „výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, popriprade i uvedenie iných skutočností. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenia o správnom konaní“. Žalobca sa nestotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu podľa ktorého stačí, ak je spôsob spáchania skutku uvedený v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nakoľko odôvodnenie a výrok predstavujú jeden logický celok, a tak absenciu opisu skutku vo výroku rozhodnutia nie je možné zhojiť jeho opisom v odôvodnení rozhodnutia. Žalobca namieta, že absencia presného vymedzenia spôsobu

spáchania skutku vo výrokoch napadnutého rozhodnutia Rady, ktorú krajský súd považoval za zákonnú, predstavuje odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom a nesprávne právne posúdenie veci.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené dňa 29.11.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a rozsudok verejne vyhlásil.

Žalovaný rozhodnutím č. RL/36/2011 zo dňa 12.04.2011 uložil žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - upozornenie na porušenia zákona za to, že (výrok I.) porušil povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 29.09.2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. a 21:00 hod. - 22:00 hod. odvysielal reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút a za to, že (výrok II.) na televíznej programovej službe JOJ dňa 29.09.2010 odvysielal pred programom Panelák o cca 20:17 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť RAJO a.s. a Orange Slovensko, a.s., po programe Panelák o cca 21:17 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť RAJO a.s. a Orange Slovensko, a.s., pred a po programe Najlepšie počasie o cca 20:07 hod. a cca 20:13 hod. komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Kofola, a.s., ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a dňa 29.09.2010 o cca 20:00 hod. a cca 20:05 hod., 01.10.2010 o cca 19:58 hod. a cca 20:03 hod., 02.10.2010 o cca 20:00 hod. a cca. 20:11 hod a 03.10.2010 o cca 19:58 hod. a cca. 20:06 hod. pred a po programe Šport komunikát označujúci za sponzora programu internetovú televíziu huste.tv, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami od týchto programov, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Spornou ostáva skutočnosť, či bol výrok napadnutého rozhodnutia Rady formulovaný dostatočným a zrozumiteľným spôsobom, ako to namietal žalobca v podanom odvolaní.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/36/2011 zo dňa 12.04.2011, ako aj s prepisom/popisom skutkového stavu a s obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného programu.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielací čas vyhradený reklamným šotom a telenákným šotom počas jednej celej hodiny nesmie presiahnuť 20% (12 min). Vysielací čas vyhradený reklame v

čase od 19.00 h do 22.00 h nesmie presiahnuť u vysielateľa na základe zákona osem minút počas jednej celej hodiny.

V zmysle § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. má žalovaný povinnosť upozorniť vysielateľa na porušenie zákona. Upozornenie je sankciou preventívneho charakteru a je predpokladom uloženia pokuty za druhovo zhodné protiprávne správanie vysielateľa vytýkané v upozornení. V upozornení musí identifikovať akým konaním vysielateľa došlo k porušeniu povinnosti, čím je vysielateľ oboznámený so zakázaným správaním.

Senát odvolacieho súdu ohľadom námietky žalobcu v podanom odvolaní, týkajúcej sa nedostatočnej a nezrozumiteľnej formulácie výrokovej časti napadnutého rozhodnutia Rady uvádza, že výrok bol formulovaný jednoznačne, bolo z neho zrejmé, kedy bol spáchaný správny delikt (výrok I. - 29.09.2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. a 21:00 hod. - 22:00 hod; výrok II. - 29.09.2010 o cca 20:17 hod., 21:17 hod., 20:07 hod., 20:13 hod., 20:00 hod., 20:05 hod., 01.10.2010 o cca 19:58 hod., 20:03 hod., 02.10.2010 o cca 20:00 hod., 20:11 hod. a 03.10.2010 o cca 19:58 hod., 20:06 hod.), ako bol spáchaný (výrok I. - odvysielanie reklamných šotov vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút; výrok II. - odvysielanie reklamy a vlastnej propagácie bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby), s uvedením ustanovenia zákona (§ 36 ods. 2, § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.) a na akej programovej službe (JOJ - pred a po programe Panelák, pred a po programe Najlepšie počasie, pred a po programe Šport). Výrok s obdobnou formuláciou posudzoval aj ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 322/2011 zo dňa 27.07.2011 a námietku sťažovateľa ohľadom formulácie výroku vyhodnotil ako nedôvodnú. Senát najvyššieho súdu, okrem iných, poukazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. 3Sžo/63/2012 zo dňa 09.04.2013, v ktorom bolo preskúmané rozhodnutie s obdobnou formuláciou výroku, a v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že takto formulovaný výrok je dostatočný pre posúdenie akého konania sa žalobca dopustil, a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu. Takto vymedzený skutok vo výroku rozhodnutia je nezameniteľný s iným konaním aj z hľadiska vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, ako aj pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej. Judikatúra najvyššieho súdu sa postupom času vyvíjala, a keďže obdobná formulácia výroku rozhodnutia Rady prešla už aj následným testom ústavnosti, v prejednávom prípade nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a vec bola zo strany krajského súdu správne právne posúdená.

Z dôvodov uvedených vyššie, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď dospel k totožnému záveru ako krajský súd, že v preskúmanej veci bol správnym orgánom dostatočne zistený skutkový stav a z neho vyvodený správny právny záver. Nebolo preto v súdnom preskúmaní konaní zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní správneho orgánu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.